

செந்தமிழ்

தொகுதி 90

பிப்ரவரி-96

பகுதி 2

தங்கள் இதழ்

ஆசிரியர் **மா. தனுக்கோடிபாண்டியன்** பி.ஏ.பி.எல்.,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை-1

பொறுப்பாசிரியர் : பேரறிஞர் **நி. பாலுசாமி**,
எம்.ஏ.,பி.எல்.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.,எம்.எட்.,

செந்தமிழ் ஆசிரியர் குழு.

- பேரறிஞர் தமிழண்ணல்,
முன்னாள் தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
- பேரறிஞர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி,
முதல்வர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை
- பேரறிஞர் பழநி. அரங்கசாமி,
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்
- பேரறிஞர் மரா. போ. குருசாமி,
செந்தில், தாமுநகர், கோயம்புத்தூர்
- பேரறிஞர் ச. மெய்யப்பன்,
முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்
- பேரறிஞர் சி. கதிர் மகாதேவன்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
- பேரறிஞர் கு. துரைராசு,
முன்னாள் முதல்வர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை
- பேரறிஞர் அ.அ. மணவாளன்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
- பேரறிஞர் க.ப. அறவாணன்,
மத்திய பல்கலைக் கழகம், புதுவை
- பேரறிஞர் து. இன்னாசி,
கிறித்துவத் தமிழ்த் துறை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
- பெரும்புலவர் இரா. இளங்குமரன்,
திருவள்ளூர் தவச்சாலை, அல்லூர், திருச்சி
- பேரறிஞர் சி.மொ. இராசேந்திரன்,
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை
- பெரும்புலவர் நா. பொன்னப்பன்,
மதுரைக் கல்லூரி, மதுரை
- பேரறிஞர் திருமதி. பத்மா சீனிவாசன்,
ஆங்கிலப் பேராசிரியர், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்
- பேரறிஞர் நா.ந. மாணிக்கம்,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை
- பேரறிஞர் திருமதி. சரசுவதி விசய வேணுகோபால்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை
- பேரறிஞர் எஸ்.எம். கமால்
21, ஈசா பள்ளிவாசல் தெரு, இராமநாதபுரம்
- பேரறிஞர் இரா. கோதண்டபாணி,
தமிழ்ப் பேராசிரியர், யாதவர் கல்லூரி, மதுரை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. எல்லோர்க்கும் தொல்காப்பியம் பேரறிஞர் நா. பாலுசாமி	41
2. 'தமிழ்' என்னும் சொல்லின் வரலாறு பேரறிஞர். பெ. சுயம்பு	50
3. பழந்தமிழ்க் கவிதைகள் - நேற்றும், இன்றும், நாளையும் பேரறிஞர் துரை. சீனிச்சாமி	61
4. அபிராமி அந்தாதி மொழிபெயர்ப்பு - பேரறிஞர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி	68
5. காலந்தோறும் வளர்ந்த ஆசிரிய விருத்தம் பேரறிஞர் பழ. முத்து வீரப்பன்	73

இதழ் கட்டணம்

ஆண்டுக்	கட்டணம்	ரூ.	50.00
வாணாள்	கட்டணம்	ரூ.	400.00

அயல்நாடு

ஆண்டுக்	கட்டணம்	ரூ.	125.00
வாணாள்	கட்டணம்	ரூ.	600.00

எல்லோர்க்கும் தொல்காப்பியம்

பேரறிஞர் நா. பாலசாமி

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

(சொல்லதிகாரம் - கிளவியாக்கம்)

வண்ணச் சினைச் சொல் அமையும் முறை

அடைசினை முதல்என முறைமூன்றும் மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்

(புரை) வண்ணச் சினைச்சொல் - பண்பு குறித்த உறுப்புப் பற்றி வரும் சொல், அடை - பண்படையாக வரும் சொல்லும், சினை - உறுப்புக் குறித்துவரும் சொல்லும் முதல் - முதற்சொல்லும், மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்று வகைச் சொற்களும், முறை மயங்காமை - மேற்கூறிய முறை தவறாமல் நடைபெற்று இயலும் - வழங்குவனவாகும்.

(வினா) அடையாக வரும் பண்புகுறித்த சொல்லும், ஓர் உறுப்புப் பற்றிய சொல்லும், முதற்பொருள் குறித்துவரும் சொல்லும் ஆகிய இம்மூவகைச் சொற்களும் இச்சூத்திரத்தில் கூறப்பெற்ற முறைப்படியே வழங்குவனவாம். அதாவது, முதலுக்குமுன் சினையும், சினைக்குமுன் பண்பும் (நிறம்) வரும் என்பதாம்.

சினை - முழுப்பொருள் ஒன்றின் ஒரு பகுதி அல்லது உறுப்பு. வண்ணம் - நிறம்.

(எ.டு) செங்கால்நாரை - இத்தொடரில் செம்மை+கால்+நாரை என்ற மூன்று சொற்கள் உள்ளன. செம்மை - செந்நிறம்; கால் - சினை; நாரை - முதற்பொருள். செந்நிறமான கால்களை உடைய நாரை என்பதாம். இத்தொடரில் முதலில் செம்மை ஆகிய வண்ணமும், கால் ஆகிய சினையும், நாரை ஆகிய முதலும் முறையே வந்துள்ளமை காணலாம். இவ்வாறு முறை மயங்காது வரும். கால்+செம்மை+நாரை = கால்செந்நாரை எனவருவது முறை மயங்கியதாகும். இவ்வாறு வழங்குதல் கூடாது. பெருந்தலைச் சாத்தன் என்னும் தொடரும் முறை மயங்காது வந்துள்ளமை உணரலாம்.

இவ்வாறு பேசுவதும் எழுதுவதுமே மரபாகும்; மாறிவரின் மரபு தவறியதாகும். தலை + பெரும் + சாத்தன் = தலைப்பெரும் சாத்தன் என முறைமாறி வருவது தவறு.

குத்திரம் 27

பால் வழக்காத்தல்

ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி
இலக்கண மருங்கில் சொல்லாறு அல்ல.

(ட.ரை) ஒருவரைக் கூறும் - ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் பற்றிக் கூறும்போது, பன்மைக் கிளவியும் - வரும் பன்மைச் சொல்லும், ஒன்றனைக் கூறும் - ஒன்றனைப் பற்றிக் கூறும்போது, பன்மைக் கிளவியும் - வரும் பன்மைச் சொல்லும், இலக்கண மருங்கில் - இலக்கணத்தின்படி, சொல்லாறு - சொல்லும் நெறி ஆகா; வழக்கின் ஆய - சான்றோர் வழங்கி வந்தமையால், உயர்சொல்கிளவி - உயர்வாகச் சொல்லப்படும் சொற்களாகும்.

(வி.ரை) ஒருவன் வந்தான் என்றும் ஒருத்தி வந்தாள் என்றும் கூறவேண்டும்; இந்த இருபாலாரையும் குறிக்கும் ஒருவர் என்பது வந்தார் என்று முடிதல் வேண்டும். 'அர்' விகுதி பலர்பால் விகுதியே யாயினும் உயர்வாகப் பேசமிடத்து ஒருமைக்கும் வரும் என்பது இலக்கண விதி.

இனி, கிளி, காக்கை என்பன் ஒன்றனைக் குறிக்கும் அஃறிணைப் பெயர்கள். இலக்கணப்படி கிளி வந்தது, காக்கை பறந்தது என்று அஃறிணை ஒருமை வினை முற்றுக் கொண்டதான் கூறவேண்டும். ஆனால் கிளியார், காக்கையார் என்று கூறும்போது உயர்திணைபோல அஃறிணைப் பெயரைப் பெருமையாக உயர்த்திக் கூறுவதும் உண்டு. கிளியார் பேசினார், காக்கையார் பறந்தார், கழுகார் கூறினார் என வருவனவெல்லாம் ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைச் சொற்களாம். 'ஆர்' விசுதி உயர்திணைக்கே உரியதாயினும் இங்கு உயர்த்திக் கூற வேண்டி அஃறிணைக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது இலக்கணத்தின்படி குற்றம்; ஆனால் பெரியோர் வழங்கிவந்தமையால் குற்றமாகக் கருதாமல் குணமாக அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது பால் வழுவமைதி எனப்படும்; மரபு வழுவமைதியும் ஆம்.

கிளவி - சொல்; ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவி என்ற தொடரில் வரும் பன்மைக் கிளவி என்பது உயர்திணைப் பன்மைச் சொல் எனக் கொள்ளவேண்டும்.

சூத்திரம் 28

இடம் உணர்த்தும் சொற்கள்

செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினும்
நிலைபெறத் தோன்றும் அந்நாற் சொல்லும்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
அம்மூ விடத்தும் உரிய என்ப.

(புணர்) செலவினும் - செல்லுதல் என்னும் சொல்லும், வரவினும் - வருதல் என்னும் சொல்லும், தரவினும் - தருதல் என்னும் சொல்லும், கொடையினும் - கொடுத்தல் என்னும் சொல்லும், நிலைபெற - தொழில் தன்மை பொருந்த, தோன்றும் - வழங்கும், அந்நாற்சொல்லும் - தொழிலைக் குறித்து வரும் அந்த நான்கு சொற்களும், தன்மை - தன்மை இடத்திலும், முன்னிலை - முன்னிலை இடத்திலும், படர்க்கை - படர்க்கை இடத்திலும், என்னும் என்று கூறப்படும், அம்மூவிடத்தும் - அந்த மூவகை

இடங்களிலும், உரிய என்ப - வருதற்கு உரிமை உடையன என்பர் அறிஞர்.

செலவு முதல் கொடை ஈறாக உள்ள நான்கு தொழிற் பெயர்களும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற மூவிடங்களிலும் வழங்குவதற்கு உரியன என்று இலக்கண நூலார் கூறுவர்.

(வினா) செலவு, வரவு, தரவு, கொடை - இவை தொழிற் பெயர்கள். செல்லுதல், வருதல், தருதல், கொடுத்தல் என இவை விரியும். இவையாவும் தொழில்களே, அதாவது செயல்களே. செயல் என்றாலும் தொழில் என்றாலும் ஒரே பொருள். பேசுவோன் - தன்மை; கேட்போன் - முன்னிலை; பேசப்படுவோன் - படர்க்கை. தன்மையும் முன்னிலையும் அல்லாதன எல்லாம் படர்க்கை.

தமிழில் வழங்கும் எந்தச் சொல்லையும் இடவகையால் இம்முன்றனுள் அடக்கலாம். தன்மையா, முன்னிலையா, படர்க்கையா என்பதனை ஒரு சொல்லின் ஈற்றெழுத்தைக் கொண்டு சொல்ல முடியும். வந்தேன் - தன்மை (ஏன்); வந்தாய் - முன்னிலை (ஆய்); வந்தான் - படர்க்கை (ஆன்); ஆனால், இங்கு இந்த நான்கு சொற்களையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கொண்டது ஏன்? காரணம் கூறப்படுகிறது இச்சூத்திரத்தால். செலவு, வரவு, தரவு, கொடை என்ற நான்கும் முறையே செல், வா, தா, கொடு என்ற பகுதிகளே நின்று இடம் உணர்த்துவதால், இவற்றைத் தனியே சூத்திரம் செய்தார் ஆசிரியர்.

சூத்திரம் 29

தன்மையிலும் முன்னிலையிலும் வருவன

அவற்றுள்,
தருசொல் வருசொல் ஆயிரு கிளவியும்
தன்மை முன்னிலை ஆயீ ரிடத்த

(புணர்) அவற்றுள் - முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட நான்கு சொற்களுள், தருசொல் - தரு (தருதல்) என்பதும், வருசொல் வரு (வருதல்) என்பதும், ஆயிரு - ஆகிய இரண்டு, கிளவியும் - சொற்களும், தன்மை முன்னிலை

- தன்மை இடம் முன்னிலை இடம், ஆயிரிடத்த ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கு உரியனவாம்.

மேலே கூறப்பட்ட நான்கு சொற்களுள் தருதல், வருதல் என்ற இருசொற்களும் தன்மை, முன்னிலை ஆகிய இரண்டு இடங்களில் வரும்.

(எ.டு) எனக்குத் தந்தான்; உனக்குத் தந்தான். இங்கு தந்தான் என்ற 'தரு' சொல் எனக்கு எனத் தன்மையிலும், உனக்கு என முன்னிலையிலும் வந்துள்ளமை அறியலாம்.

என்னிடம் வந்தான்; உன்னிடம் வந்தான் என்னும் தொடர்களில் 'வரு' சொல் தன்மை முன்னிலை ஆகிய இரண்டிடத்தும் வந்துள்ளமை காணலாம்.

இவ்வாறு அன்றி, என்னிடம் கொடுத்தான்; உன்னிடம் கொடுத்தான் என்றோ, என்னிடம் சென்றான், உன்னிடம் சென்றான் என்றோ கூறுவது பிழை; இடவழுவாகும்.

சூத்திரம் 30

படர்க்கைச் சொற்கள்

ஏனை இரண்டும் ஏனை இடத்த

(டரை) ஏனை இரண்டும் - (முன் சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட இரண்டு சொற்களைத் தவிர்ந்த) மற்ற இரண்டு சொற்களாகிய செலவு, கொடை ஆகிய இரண்டும், ஏனை இடத்த - (தன்மை முன்னிலை அல்லாத) படர்க்கை இடத்திற்கு உரியனவாம்.

செல்லுதல், கொடுத்தல் என்ற இரண்டு தொழிற்பெயர்ச் சொற்களும் படர்க்கை இடத்தில் மட்டும் வருவனவாம்.

(எ.டு) அவனிடம் சென்றான்; அவனுக்குக் கொடுத்தான். இங்கு செல். கொடு என்ற இரண்டும் 'அவன்' என்னும் படர்க்கையில் வந்தவாறு காண்க.

இவ்வாறு அல்லாமல், என்னிடம் சென்றான்; உன்னிடம் சென்றான் என்றோ, என்னிடம் கொடுத்தான்;

உன்னிடம் கொடுத்தான் என்றோ கூறுவது பிழை;
இடவழுவாகும். சான்றோர் இலக்கியங்களில்
இவ்விதிகளின் படியே மேலே காட்டிய செலவு, வரவு,
தரவு, கொடை என்ற நான்கு சொற்களும்
எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதை அறியலாம்

சூத்திரம்

31

யாது, எவன் என்னும் சொற்கள்

யாது எவன் என்னும் ஆயிரு கிளவியும்
அறியாப் பொருள்வயின் செறியத் தோன்றும்

(டரை) யாது எவன் என்னும் - யாது, எவன் என்ற, ஆ இரு
கிளவியும் - அந்த இரண்டு சொற்களும், அறியாப் பொருள்
வயின் - எவ்விதத்திலும் அறியப்படாத பொருள்களிடத்து,
செறிய - பொருந்த, தோன்றும் - வினாக்களாக வழங்கும்.

எவ்வகையாலும் தெளிவாக அறியப்படமுடியாத
பொருள்பற்றி, யாது, எவன் என்ற இரண்டு சொற்களும்
கேள்விக்கு - கேட்டலுக்கு உரியனவாக வரும்.

(விரை) யாது, எவன் - இவை கேள்வி கேட்கும் போது
எடுத்தாளப்படும் சொற்களாகும். வயின் - இடம், செறிய
- நிறைய, பொருந்த. அறியாப்பொருள் - பொதுவாக
அறிந்திருந்து சிறப்பாகத் தெளிவாகாத பொருள். ஆஇரு
- ஆகிய இரண்டு.

(எ.டு) இப்பாடலுக்குப் பொருள் யாது? இப்பாடலின் பொருள்
எவன்? இப்பெட்டிக்குள் இருப்பது யாது? எவன்?
இவ்வாறு யாது, எவன் என்பன வாக்கியங்களில்
கேள்விகளாக வரும். யாது என்பது எவன் என்பதும்
ஒரே பொருள் உடையன.

சூத்திரம்

32

யாது என்னும் சொல்

அவற்றுள்,

யாது என வருஉம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயின் ஐயம் தீர்த்துத்
தெரிந்த கிளவி ஆதலும் உரித்தே.

(டரை) யாது என வருஉம் - யாது என வருகின்ற, வினாவின் கிளவி - வினாப் பொருள் தரும் சொல், அறிந்த - தெரியப்பட்ட, பொருள்வயின் - பொருளிடத்து, ஐயம் - சந்தேகம், தீர்தற்கு - நீங்குவதற்கு, தெரிந்த கிளவி - தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் சொல்லாதலும், உரித்து - உரியது.

(வினா) மேலே சொல்லப்பட்ட யாது, எவன் என்ற இரண்டில் யாது என்ற வினாச் சொல், அறியாத பொருளை வினாவுதற்கு மட்டும் அல்லாமல், அறிந்த பொருள் களிலும் இதுவா? அதுவா? என்ற ஐயம் நீக்குவதற்கும் உரிய சொல்லாகும்.

வருஉம் - அளபெடை (வரும் என்பதே சொல்) ஐயம் - சந்தேகம். தெரிந்த கிளவி - நன்கு அறியப்பட்ட சொல். யாது என்பது அறிந்த பொருளிலும் வரும் என்பதால் எவன் என்பது அறியாப் பொருளில் மட்டுமே வரும் என்பது உய்த்துணரப்படும்.

(எ.6) இம்மரங்களுள் தேக்கு யாது? இக்குதிரைகளுள் பந்தயத்திற்கு உரியது யாது? யாது என்னும் வினா படர்க்கை இடத்தில் அஃறிணை ஒருமையைக் குறிக்கும் சொல். இதற்கு எதிரான உயர்திணைச் சொல் யாவன் என்பதாம். இம்மாணவருள் பரிசுபெற்றவன் யாவன்? எனவரும். இங்கு மரங்கள், குதிரைகள், மாணவர்கள் பொதுவாக அறியப்பட்ட பொருள்கள். தேக்கு, பந்தயம், பரிசு ஆகியவை சிறப்புப் பொருள்கள். பொது, சிறப்பு இவற்றில் எது என்ற ஐயத்தைப் போக்க வந்தவை யாது, எவன் என்ற சொற்கள்.

குத்திரம் 33

சினைமுதற்சொல்

இனைத்து என அறிந்த சினைமுதல் கிளவிக்கு வினைப்படு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்.

(டரை) இனைத்து என - இவ்வளவு என்று, அறிந்த - முன்னரே அறிந்து தெளியப்பட்ட, சினை முதல் - சினைப் பொருளையும் முதற்பொருளையும் உணர்த்தும், கிளவிக்கு - சொற்களுக்கு, வினைப்படு - வினைமுற்றைக் கொள்ளும்,

தொகுதிக்கண் - சொற்றொடரின் கண், உம்மை வேண்டும்
- உம் என்னும் இடைச் சொல்லைச் சேர்க்க வேண்டும்.

முன்கூட்டி இவ்வளவுதாம் என்று ஒருவரால்
அறிந்து கொள்ளப்பட்ட சினை, முதல் ஆகிய
சொற்களுக்குப்பின் முடிக்கும் சொல்லாகிய வினைமுற்று
அல்லது பயனிலை சேர்க்கும் போது 'உம்' என்னும்
இடைச்சொல்லைச் சேர்க்க வேண்டும். இவ்வும்மை
முற்றும்மை எனப்படும்.

(வி.ரை) இணைத்து - இத்தனை, இவ்வளவு, வினை - வினைமுற்று
அல்லது வாக்கியத்தை முடித்துவைக்கும் பயனிலை.
கிளை - உறுப்பு. முதல் - முழுப்பொருள். மரம் -
முதற் பொருள். கிளை - சினைப் பொருள் (உறுப்பு).
தொகுதி - தொகுதிப் பெயர். அதாவது, தனிமையைக்
குறிக்காமல் தொகுதியாக இருப்பனவற்றைக் குறிக்கும்
பெயர்.

(எ.டு) கண்ணன் கை இரண்டும் ஓடிந்தன. இதில் கண்ணன்
- முதற் பெயர்; கை - சினைப்பெயர் (உறுப்பு). இரண்டு
- தொகுதிப் பெயர். இவ்வாக்கியத்தில் கை இரண்டு
என்பது அறியப்பட்ட பொருள். எனவே, 'உம்' என்னும்
இடைச் சொல்லைச் சேர்த்து இரண்டும் என்று
கூறப்பட்டது. ஓடிந்தன என்பது வினைமுற்று (பயனிலை)
வேந்தர் மூவரும் இருந்தனர், என்ற வாக்கியத்தில் வேந்தர்
முற்பொருள். மூவர் தொகைப் பெயர். எனவே, இருந்தனர்
என்ற பயனிலை வரும் போது மூவரும் என்று 'உம்'
கொடுத்துக் கூறவேண்டும். கண் இரண்டும் குருடு.
இவ்வாக்கியத்தில் கண் சினைப்பெயர்; இரண்டு -
தொகைப் பெயர்.

குத்திரம் 34

நிலையாமை உணர்த்தும் சொல்

மன்னாப் பொருளும் அன்ன இயற்றே

(டரை) மன்னாப் பொருளும் - இல்லாத பொருளைக்
கூறும்போதும், அன்ன இயற்றே - மேற்சொன்னவாறு
உம்மை கொடுத்தே கூறவேண்டும்.

சினைப் பொருளுக்கும் முதற்பொருளுக்கும் பின் வரும் தொகைச் சொல்லோடு 'உம்' கொடுத்துக் கூறவேண்டும் என்று முன் சூத்திரத்தில் கூறியவாறே, இல்லை என்பதை உணர்த்தும் சொல்லுக்கும் 'உம்' கொடுத்துக் கூறவேண்டும்.

(வி.ரை) மன்னா - இல்லாத. அன்ன - மேற்கூறியபடி இயற்று - இயல்பினது. 'ஏ' - அசை (பொருளற்றது)

(எ.டு) ஆகாயத்தாமரை எங்கும் இல்லை; குருடன் பகலிலும் பாரான். இவ்வாக்கியங்களில் ஆகாயத்தாமரை - இல்லாத பொருள் (மன்னாப் பொருள்). பகலிலும் பாரான் - குருடன் காண்பது என்றும் இல்லை. எங்கும், பகலிலும் என்ற சொற்களில் 'உம்' அமைதல் காண்க.

தொடரும்...

“ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே”

“இளமையும் நில்லா யாக்கையும் நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமும் நில்லா
புத்தேள் உலகம் புதல்வரும் தாரார்
மிக்க அறமே விழுத்துணை ஆவது”

- மணிமேகலை

‘தமிழ்’ என்னும் சொல்லின் வரலாறு

பேரிஞர். பெ. சுயம்பு

முன்னுரை

தமிழ்மொழி தன்னேரில்லாதது; திங்ளொடும் செழும்பரிதி தன்னோடும் விண்ணோடும் உடுக்களோடும் மங்குல்கடல் இவற்றோடும் பிறந்த தொன்மையானது. அது வானம் அளந்தது அனைத்தும் அளந்திடும் வளமை நிறைந்தது. இத்தகைய தொன்மையும் வளமையும் கொண்ட மொழியின் பெயராகிய ‘தமிழ்’ என்பதன் தோற்றம் குறித்து, அறிஞர் பெருமக்கள் வெவ்வேறு கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்தியுள்ளனர்.

அவற்றைப் பின்வரும் இருவகைக் கருத்துக்களுள் அடக்கலாம்.

1. தமிழ் என்பதன் முதற்சொல் பிறமொழியைச் சார்ந்தது.
2. தமிழ் என்னும் சொல் தமிழ் மொழியின் உரிமைச் சொல்லே.

பிறமொழிச் சொல்

தமிழ் என்னும் சொல் சமற்கிருத மொழிச் சொல்லிலிருந்து உருவானது; கிரேக்க மொழிச் சொல்லிலிருந்து உருவானது; வங்க மொழிச் சொல்லிலிருந்து உருவானது என்னும் கருத்துக்கள் எழுந்தன. இவற்றுள் சமற்கிருத சொல்லிலிருந்து உருவானது என்பதே அறிஞர்களிடையே திறனாய்வுப் போர் மூளுதற்குப் பெரிதும் காரணமாயிற்று.

சமற்கிருதச் சொல்

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பிரயோக விவேகம் என்னும் இலக்கண நூல், 'த்ரமிள' என்பதிலிருந்துதான் தமிழ் வந்தது என்று கூறுகிறது. திராவிட மொழிகளை ஆராய்ந்து அவற்றுக்கு ஒப்பிலக்கணத்தை முதன் முதலில் எழுதி, 'திராவிட ஒப்பிலக்கணத் தந்தை' என்ற பேறு பெற்றவர் கால்டுவெல். அவர் தாம் இயற்றிய 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் அல்லது தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பம்' (A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages, 1856) என்னும் நூலில் 'திராவிடம்' என்ற சமற்கிருதச் சொல்லே தமிழ் என்ற பெயராக வடிவமாற்றம் பெற்றது என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துகிறார்.

“அய்ரோப்பியர் முற்காலத்தில் திராவிடக் குடும்ப மொழிகளைத் தமிலியன் (Tamilian) அல்லது தமுலிக் (Tamulic) என்று குறிப்பிட்டனர். திராவிட மொழிகளுள் தமிழ் மிகத் தொன்மையும் செம்மையும் உடையது; திராவிடத் தாய்மொழியின் தொன்மை மரபுக் கூறுகளையும் வேர்ச் சொற்களையும் பேரளவில் பெற்றிருப்பது. எனினும், அம்மொழி தமிழர் என்னும் ஓரினத்தவரின் தாய்மொழியாதலால், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற குடும்ப மொழிகள் யாவற்றையும் குறித்தற்குத் தமிழ் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துதல் ஏற்புடையதாகாது. எனவே, குடும்ப மொழிகள் யாவற்றையும் சுட்டும் பொதுப் பெயராகத் 'திராவிடம்' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறேன்” இவ்வாறு கூறும் பேரறிஞர் கால்டுவெல், திராவிடம் என்பது பழங்காலத்திருந்தே வழக்கில் உள்ள சொல் என்றும், அதுவே தமிழ் என்ற சொல்லுக்கு முதல் வடிவம் (origin) என்றும், திராவிடம் என்பது ஓரினமக்கள், அவர்களால் பேசப்படும் மொழி, அவர்கள் வாழும் நாடு ஆகிய மூன்றையும் உணர்த்தும் என்றும் விவரிக்கிறார். அவர் தம் கூற்றை மெய்ப்பிக்குமாறு பல சான்றுகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

கி.மு. 3 அல்லது 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று கருதப்படும் மனுசமிருதியிலும், ஐதரேய பிரமாணம், மகாபாரதம், பாகவதம் ஆகிய நூல்களிலும் 'திராவிட' என்னும் சொல் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவரைக் குறித்து வழங்குகிறது.

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த குமாரிலபட்டர் தம் நூலில் 'ஆந்திர திராவிட பாஷா' என்ற தொடரை ஆண்டுள்ளார்.

ஆதிசங்கரர் (கி.பி.820) திருஞானசம்பந்தரைத் 'திராவிட சிசு' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அவர் 'திராவிடாச்சாரி' என்ற அறிஞர் ஒருவரையும் சுட்டியுள்ளார்.

திவ்வியப்பிரபந்தத்தை வடமொழியினர் 'திராவிட வேதம்' என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

பாபு இராசேந்திரலால்மீதரா (1854) முதலிய மொழியறிஞர் பலரும் கால்டுவெல் கருதும் பொருளிலேயே திராவிட என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளனர்.

திராவிட என்ற சொல் திரமிட, தமிழ், தமிழ் என்று படிப்படியாக நாளடைவில் உருமாறியது என்பது கால்டுவெல் அய்யரின் கருத்து.

கால்டுவெல் தம் கருத்தை நிலை நாட்டுமாறு திரமிட, தமிழ் போன்ற வடிவங்கள் இடம்பெற்றுள்ள நூல்களைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

வாரகமிகிரர் இயற்றிய பிரகத் சமீதையில் திரமிட என்னும் சொல் வருகிறது.

தாரநாத் (கி.பி. 15-73) எழுதிய 'இந்தியாவில் பவுத்த சமய வளர்ச்சி (History of Propagation of Buddhism in India)' என்ற நூல் திரமிள (Dramila) என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடுகிறது.

பாலி, பிராகிருத மொழிகளில் உள்ள நூல்களில் தமிழோ (Damilo), தமிழ் (Damila), தாவிட (Davida) ஆகிய சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கையில் பழைய வரலாற்றையும் பவுத்த சமயச் செய்திகளையும் விவரிக்கிற மகாவம்சம் என்ற பாலி மொழி நூலில் தமிழோ என்ற சொல்லைக் காணலாம்.

இவை தவிர, அயல் நாட்டவரின் பயணக் குறிப்புக்கள், பிற நூல்களில் காணப்படும் வடிவங்களும் 'திராவிட' என்பதோடு தொடர்புடையனவாக உள்ளன.

கிறித்துவுக்கு முந்தைய காலத்துக் கிரேக்கர்கள் தமிழகத்தை தமிழிகே (Damerike) என்று குறிப்பிட்டனர். பண்டைய உரோமர்கள் வரைந்த பியுதிங்கர் (Peutingers) நிலப்படத்தில் (Map) தமிழகம் தமிழிகே (damirice) என்று சுட்டப்படுகிறது.

பிளினி (கி.பி. 23-79) எழுதிய நூலில் தார்தே, துரோபினர் என்னும் சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

பெரிப்ளுஸ் என்ற நூலில் (கி.பி. 89) டிமிரிக (dimirika) என்பது உள்ளது.

தாலமி (Ptolemy) என்ற நில நூல் வல்லுநரின் (கி.பி. 119 - 161) நூல் லுமிரிகி, திரிலோபிலிடால் என்ற சொற்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

இரேவன்னாவின் நிலநூலில் தமிழிக (damirica) என்பது காணப்படுகிறது.

உயுவான்சுவாங்கின் (கி.பி. 629-645) பயணக் குறிப்பில் திலோபிடு என்ற சொல் காணப்படுகிறது.

பேரறிஞர் குண்டர்டின் குறிப்பில் திரமிள என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது.

மேற்சுட்டப்பட்ட சொற்கள் யாவும் திராவிட மக்களையும் அவர்களின் நாட்டையும் உணர்த்துகின்றன என்பது கால்டுவெலின் கருத்து.

கிரேக்கச் சொல்

ஞானப்பிரகாசர் தெர்மிலே என்னும் கிரேக்கச் சொல்லே தமிழ் என்று மருவிற்று எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

வங்கச் சொல்

கனகசபையார் தாம்ரலித்தி என்ற வங்கமொழிப் பெயரிலிருந்தே தமிழ் என்னும் பெயர் உருவானது என்று கருதுகிறார்.

தமிழ்ச்சொல்

தமிழ் என்னும் பெயர் தமிழுக்கு உரிமையானதே என்று அறிஞர் பலர் கருதுகின்றனர். அவர்களுள் சிலர் தமிழ் என்பதன் வடிவ ஆக்கம் பற்றி வெவ்வேறு விதிகளைக் கூறுகின்றனர். அவர்களுள் நா. சுதிர்வேலர், துடிசைகிழார் அ. சிதம்பரனார், திருமணம் செல்வக் கேசவராயர், இரா. இராகவையங்கார், ஆ முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார்,

எம். சீனிவாச அய்யங்கார், தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர், மு. வரதராசனார், பாவாணர் தேவநேயனார், கிரியர்சன் போன்றோர் குறிக்கத் தகுந்தோர்.

தமிழ் :

தமிழ் (தனிமை) என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது தமிழ். முகரத்தால் தனிச்சிறப்புற்று, தான் பிறிதொரு மொழிக்கூட பிறவாத தனிமொழி - இவ்வாறு ஆ. முத்துத் தம்பிப் பிள்ளை (செந்தமிழ் - தொகுதி 5) கூறுகிறார்.

தமிழ் என்னும் பகுதி அடியாகப் பிறந்தது. தனித்த ஒப்பில்லாத பாழை எனப் பொருள்படும் (கருணாமிர்த சாகரம்).

தமிழ் + இழும் (= இனிமை) > தமிழ் என்று சீனிவாச அய்யங்கார் விளக்குகிறார்.

தாமம்

தாமம் > தம் > தமிழ் > தமிழ் > தமிழ். தாமம் = சூரியன் = ஒளி. தமிழ் மற்றைய பாழைகளுக்கெல்லாம் நடுவில் நின்று இயற்கைத் தலைமை பெற்றமையானும், வட்ட வடிவமாக சூரியனாற் படைக்கப்பட்ட மகரம் நடுவில் நிற்பத் தமிழாயிற்று. தமிழில் வல்லோசையும் மெல்லோசையும் இடைப்பட்ட வோசையும் சிறந்திருத்தலின் அம்மூவினத்தால் தமிழாயிற்றென்க - இவ்வாறு மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார் (மொழிநூல்) கூறுகிறார்.

தகு

தகு + மிழ் > தமிழ் = தகவுடையது, தமிழ்ந்தி > தமிழ், தென்மொழி > தெம்மொழி > தம்மொழி > தமிழ், அமிழ்து > தமிழ் - இவ்வாறு வெவ்வேறு கருத்துக்களும் எழுந்தன.

தம்மொழி

பாவாணர் கி.மு. 10 ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே குமரிக்கண்டத்தில் தமிழ் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று

கூறி, தம் + மொழி > தமொழி > தமிழி > தமிழ் என மீட்டுருச் செய்கிறார்.

தமிழும் திராவிடமும்

கால்டுவெல் முதலியோர் திராவிட என்ற வடமொழிச் சொல்லே தமிழ் என ஆயிற்று என்று விளக்குதற்கு எதிரான விளக்கமும் எழுந்தது. தமிழ் அம்மொழியின் உரிமைச் சொல்லே என்னும் கோட்பாட்டினருள் பலர் இதனைக் கூறினர். இவர்கள் கருத்துப்படி, தமிழ் என்பதே திராவிட என்ற வட சொல்லானது.

திருமணம் செல்வக் கேசவராயர் தமிழ் (1906) தமிழ்மொழி யாராய்ச்சி (1934) என்னும் தம் நூல்களில் தமிழ் என்பதே த்ரமிளம் என்றானது என்று கருதுகிறார். தமிழர் தம் பாடையைத் தமிழென வழங்கிய பின்னரே ஆரியர் அப்பாடையைக் குறித்தற்குத் திராவிடம் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினாரேயன்றித் தமிழர் தம் பாடைக்குப் பெயரிட்டு வழங்குமுன்னர் ஆரியர் அப்பாடைக்குத் தம் மொழியில் பெயரிட்டு வழங்கினாரென்றல் சிறிதேனும் பொருந்தாது - இது அவர் தரும் விளக்கம்.

கிரியர்சன் என்ற மொழியறிஞர் தம் 'இந்திய மொழிகள் ஆய்வு' (Linguistic Survey of India) என்ற நூலில் தமிழ் என்ற சொல்லே 'திராவிட' என்று ஆகியிருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகிறார்.

எம். சீனிவாச அய்யங்கார் எழுதிய 'தமிழாய்வு (Tamil Studies) என்ற நூல் 'திராவிட சிசு' என்பதற்குக் கால்டுவெல் உணர்ந்த பொருளை மறுக்கிறது. ஆதிசங்கரர் தமிழினம் அல்லது தமிழர் நாடு என்ற பொருளில் சுட்டாமல், பிராமணர் (திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பிராமணர்) என்ற பொருளிலேயே திராவிட என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார். அவ்வாறே 'பஞ்சதிராவிட' என்ற வடமொழி வழக்கும் ஐந்து பிராமண இனங்களையே உணர்த்தும். இவ்வாறு திராவிட என்பது பிராமணர் என்பதோடு இயையுமே அன்றி, தமிழ் என்ற சொல்லோடு ஊவு கொள்ளாது என்று அய்யங்கார் நிறுவுகின்றார். கால்டுவெல் அயல்நாட்டவர் ஆதலின் பொருளைப் பிறழ் உணர்ந்தார் என்பது அவர் கருத்து.

தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனாரும் கால்டுவெலின் பிறமுணர்வைப் பிறிதொரு சான்றில் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். குமாரிலபட்டர் 'ஆந்திர திராவிட பாஷா' என்று குறிப்பிடவில்லை;

‘திராவிடாதி பாஷா’ என்றே குறிப்பிடுகிறார். கால்டுவெல் அதனைப் பிறழ் உணர்ந்துள்ளார் என்பது அவரது கூற்று.

வி.ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதர் தமிழ் என்ற சொல்லின் திரிந்த வடிவமே திராவிடம் என்பதாகும் என்று வலியுறுத்துகிறார். இக்கருத்து அவர் இயற்றிய வரலாற்றுக்கு முந்தைய தென்னிந்தியா (Pre-historic South India)’ என்னும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

தமுளியா (Lingua Damulia) என்ற திரிபை ‘டச்சுப்’ பாதிரிமார்களும், தமிழரிசி (Daminici) என்ற திரிபைச் சீனரும் வழங்கியது போலவே, தமிழொலி பயிலாத ஆரியர் தமிழ் என்பதையே தமிழோ, த்ரமினோ, திரமிளம், திரவிடம், திராவிடம் எனத் திரித்து வழங்கினர் என்று கொள்வதே பொருந்தும். தமிழ் என்ற சொல் மிகப் பழங்காலம் முதல் தமிழ் இலக்கியத்தில் பயின்று வழங்கியிருந்தமையும் திரமிளம், திராவிடம் என்ற சொற்கள் வடநூல்களில் ஒரோவழி ஆங்காங்கே வழங்குதலையும் இங்குக் கருதல் வேண்டும். இவ்வாறு மு. வரதராசனார் விளக்குகிறார் (மொழிவரலாறு).

கிரியர்சன் முதலியோர் கால்டுவெல்லுக்கு எதிரான அமைப்பை மீட்டுவாக்கினர் :

தமிழ் > தமிழ் > தமிழ் > திரமிட > திராவிட

திராவிடம் வேறு; தமிழ் வேறு

தமிழ் என்னும் சொற்பிறப்பைக் குறித்து ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் திராவிடமே தமிழ் ஆனது என்றும், தமிழே திராவிடம் ஆனது என்றும் இருவேறு கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இவ்விரு கருத்துக்களும் ஏற்புடையனவாக அமையவில்லை.

திராவிடம் என்பது வடமொழிச் சொல். இச்சொல்லே தமிழ் என மாறியது எனின், திராவிடம் என்பதே காலத்தால் முந்தையது ஆகும். அவ்வாறாயின், தமிழ் மொழிக்கு அதனை வழங்கிய மக்கள் பெயரிடாமல், அயல் மொழியினரே பெயரிட்டனர் என்று ஆகும். இது மனித இயல்புக்கு ஒவ்வாத கருத்து.

பொருள் தோன்றியதும் அதனைச் சுட்டுதற்குப் பெயரிடுதல் மனித இயல்பு. ஆரியரே தமிழ் மொழிக்குப் பெயரிட்டனர் எனின், பெயரிடுதற்கு முன்னர்த் தமிழர் தம் மொழியை எச்சொல்லால் குறித்தனர்?

ஆரியருக்கு முன்னரே இந்தியாவில் வாழ்ந்த இனம் தமிழினம். தமிழ் மொழியும் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே இலக்கிய, இலக்கண வளமிகுந்தது. இத்தகு ஓர் இனத்தவரின் மொழிக்கு அம்மொழியிலேயே பெயர் இல்லை என்பது ஏற்புடையதாகாது.

த்ராவிட (dravida) என்பதில் மொழி முதலில் மெய்ம்மயக்கம் (தர்) உள்ளது. இது தமிழ்மொழி இயல்புக்கு மாறானது. எனவே தமிழின் இயல்புக்கு ஏற்பத் திராவிட அல்லது திராவிடம் என்று மாற்றி அமைத்தாலே போதுமானது. ஏனெனில், இச்சொல்லிலுள்ள அணைத்து எழுத்துக்களும் தமிழிலும் உள்ளன. எனவே த்ராவிட என்பது தமிழ் என்று மாறுதல் தேவை இல்லை. இது மொழியியல் இயல்பு அன்று.

காட்டுவெல் 'ஸ்ரமண' என்பது 'ஸமண' என்று மாறியதைச் சான்று காட்டுதல் தமிழுக்குப் பொருந்தாது. ஸ்ரமண > ஸமண என்ற மாற்றம் பிராகிருத மொழியின் இயல்பு (மொழி முதலில் மெய்ம்மயக்கம் பிராகிருதத்தில் பெரும்பான்மையும் அமையாது). சமற்கிருதத்தின் டகரம் தமிழில் முகரமாக மாறியது என்று கூறும் காட்டுவெல், அதற்கு நாடி > நாழி என்ற சான்றைக் காட்டுகின்றார். இச்சான்று ஏற்கத்தக்கதன்று நாழி. என்ற தமிழ்ச் சொல்லே நாடி என்று பிராகிருதத்தில் மாறியது என்பதே உண்மை. முகர ஒலி வடமொழியில் இல்லாததால், அதனை ஓரளவு ஒத்த நாமடி ஒலியாகிய டகரமாக வடமொழியில் அது மாறியது. நாழி என்பது கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தையது என்பதைத் தொல்காப்பியத்தில் அது இடம்பெற்றதால் உணரலாம்.

மனுசமிருதி, மகாபாரதம், ஐதரேய பிரமாணம் போன்ற சமற்கிருத நூல்கள் 'அவமானப்படுத்தப்பட்ட (degraded)', வெளியேற்றப்பட்ட (outcasted) இனம் என்ற பொருளில் த்ராவிட என்ற சொல் வழங்கப்பட்டதைக் காட்டுவெல் கூறுகிறார். இப்பொருளை இராகவையங்காரும் சுட்டுகின்றார். த்ராவிட என்ற சொல்லுக்குப் பலதிசைகளிலும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் (=த்ரா) கயவன் (=விட); விரட்டியடிக்கப்பட்ட கயவன் என்று சமற்கிருத அகராதி (A Practical Sanskrit Dictionary) பொருள் கூறுகிறது. இச்சான்றுகள் திராவிட என்பது இழிபொருள் உடைய சொல் என்பதை உணர்த்துகின்றன. எனவே தமிழர் மற்றும் அவரைச் சார்ந்த கிளை இனத்தவரின் பாலுள்ள வெறுப்புணர்ச்சி காரணமாக ஆரியர் சூட்டிய பெயரே 'த்ராவிட' என்பது வெளிப்படை. இழிபெயரை ஓரினம் தம் பெயராக ஏற்று வழங்காது. ஆதலால்

திராவிடம் என்ற வடசொல்லை ஏற்று, நாளடைவில் அதனைத் தமிழ் என்று திரித்துத் தமிழர்கள் வழங்கினர் என்ற கருத்து ஏற்கத்தக்கதன்று.

தமிழ் என்னும் சொல்லிலிருந்து திராவிடம் என்பது உருவானது என்ற கருத்தும் ஒவ்வாது. தமிழ் என்பது பிராகிருதம், பாலி போன்ற ஆரியப் பேச்சு மொழிகளில் தமிழ், தமிழோ எனவும் மேலைநாட்டு மொழிகளில் தமூல் (Tamul)தாமில் (tamil), தமூல் (dāmyl),தமில் (tamil) எனவும் வழங்கியது. தமிழின் மூலம் அம்மொழிகளில் இல்லாததால், அவ்வொலியை ஒத்த ளகரமாகவும் லகரமாகவும் திரிந்து வழங்கியது. இவ்வொலி மாற்றம் ஏற்படையதே ஆனால் 'த' என்பது 'த்ரா' என்று மாறுதல் ஏற்படையதன்று. ஒருமொழியிலுள்ள ஒலி பிறிதொரு மொழியில் இல்லாதபோதே ஒலிமாற்றம் தேவையாகிறது. தமிழ் என்ற சொல்லிலுள்ள த, மி இரண்டும் வடமொழிகளிலும் த, மி என்று ஒலிக்கவியலும். எனவே தமிழ் > திராவிடம் ஆகியது என்னும் கூற்றுப் பொருந்தாது.

அறிஞர்கள் சுட்டுகின்ற தமிழ்சி, தெகிமேலோ, தமிழ்கே என்றும் வடிவங்கள் தமிழ் என்ற சொல்லின் திரிபு என்பதைவிட, தமிழ் + வேறு சொல்லின் (எ.டு தமிழகம்) திரிபு என்று கொள்ளுதலே நன்று. இவற்றிலுள்ள தமிழ், தெஹிமோ என்பவற்றைத் தமிழ் என்பதோடு தொடர்புபடுத்திட இயலும்.

தமிழ் என்னும் சொல் மிகப் பழங்காலத்திருந்தே இலக்கியங்களில் பயின்று வருகின்றது. தொல்காப்பியம் தமிழ் என்பதற்குப் புணர்ச்சி விதி கூறுகிறது.

'தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே' (தொல். எழுத். 385) தொல்காப்பியத்திற்குப் பாயிரம் எழுதிய பனம்பாரனார் 'தமிழ்' என்ற சொல்லைச் சுட்டுகின்றார். தொல்காப்பியம் கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கும் முந்தையது என்பது ஆய்வாளரின் முடிவு.

பல்வேறு காலத் தமிழ் நூல்களிலும் 'தமிழ்' என்ற சொல்லே காணப்படுகிறது.

'தமிழிலிருந்து புறங்காக்கும் தமிழ்நாடி யாங்கே'
(செங்கோந்தரைச் செலவு)

'தமிழ்கெழு கூடல்' (புறநானூறு 58)

'தென்தமிழ் நன்னாட்டு' (சிலப்பதிகாரம் 10:58)

'தென்தமிழ் மதுரை' (மணிமேகலை 25:131)

‘ஆரியம் கண்டாய் தமிழ் கண்டாய்’ (தேவாரம் 844)
‘தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்’ (பாரதிதாசன் பாடல்)

தமிழ் என்ற சொல் மிகப் பழங்காலத்தது என்பதற்குப் பாலி, பிராகிருதம் ஆகிய வடமொழிகளிலும், கிரேக்க, உரோம் மொழிகளிலும் சான்றுகள் உள்ளன. எனினும், இனவெறுப்புக் காரணமாக ஆரியப் புலவர்கள் தமிழர்களையும், அவர்களின் மொழியையும் நாட்டையும் ‘திராவிட’ என்ற இழிபொருட் சொல்லால் குறிப்பிட்டனர். (பிராகிருதம், பாலி ஆகியன சாதாரண மக்களின் பேச்சுமொழி. எனவே அவற்றில் தமிழ், தமிழ்நோ, தமிழ் என்னும் சொற்கள் வெறுப்பின்றி இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய வெறுப்புணர்ச்சியைத் தமிழரிடமும் காணமுடிகிறது. தமிழகராதிகள் ஆரியர் என்ற சொற்குச் ‘சான்றோர், மிலேச்சர்’ என்ற பொருள்களைச் சுட்டுகின்றன (ஆர்ய என்னும் வடசொற்குச் சான்றோர் என்பதே அம்மொழியிலுள்ள பொருள்).

தமிழையும் தமிழ் மக்களையும் குறித்திடத் தமிழ் என்ற பெயரைத் தமிழரும், திராவிட என்ற சொல்லை ஆரியரும் பயன்படுத்தினர். இனவெறுப்புணர்ச்சிமிக்க புலவர்களின் சமற்கிருத மொழியில் திராவிட என்ற சொல் பயின்றது. ஆனால், மக்களின் பேச்சுமொழியும் இனவெறுப்பை எதிர்க்கும் பவுத்த சமயமொழியுமான பாலியில் தமிழ், தமிழ்நோ என்னும் சொற்கள் பயின்றன. எனவே, திராவிடம், தமிழ் என்னும் இரு சொற்களும் வெவ்வேறானவை என்பது வெளிப்படை.

தமிழ் என்பதற்கு இனிமை, நெகிழ்ச்சி அல்லது தன்மை என்று நிகண்டுகள் பொருள் கூறுகின்றன.

‘இனிமையும் நீர்மையும் தமிழெனல் ஆகும்’

தமிழ் என்பதில் அ, இ ஆகிய முதன்மை உயிர்களும் த், ம், ழ் எனும் மூவின மெய்களும் உள்ளதால், இச்சொல் தமிழர்களால் திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டதாகும்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழி மிகத் தொன்மையானது, வளமையது.

தமிழ் என்னும் சொல் குறித்து வெவ்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்பட்டன.

தமிழ் என்பது திராவிடம் என்ற வடசொல்லிலிருந்து உருவாகவில்லை.

தமிழ் என்பதிலிருந்து திராவிடம் என்ற சொல் உருவாகவில்லை.

தமிழ் என்பதும் திராவிடம் என்பதும் வெவ்வேறு மொழிச் சொற்கள்; வெவ்வேறு பொருள் உடையன.

தமிழ் என்பது தமிழ் மொழிச் சொல்லே. அதற்கு 'இனிமை, நெகிழ்ச்சி' என்பன பொருள். திராவிடம் என்பது சமற்கிருத மொழிச் சொல். 'விரட்டியடிக்கப்பட்ட, பல திசைகளிலும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் கயவன்' என்பது திராவிடம் என்றும் சொல்லுக்குப் பொருள்.

நற்றானம் சீலம் நடுங்காத தவமறிவர் சிறப்பிந்நான்கும்
மற்றாங்குச் சொன்ன மனைவியரிந் நால்வரவர் வயிற்றுள் தோன்றி
உற்றான் ஒருமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோம் உரவோன் தன்னைப்
பெற்றார் மகப்பெற்றார் அல்லாதார் பிறர்மக்கள் பிறரே கண்டார்

பொருள் : தானம் சீலம் தவம் இறைவர் பூசனை என்று சொல்லிய இந்நான்கும் முன் கூறிய மனைவியர்; இந்நால்வர் வயிற்றினும் பிறந்து பயன் தருவானாகிய நல்வினை என்கின்ற மகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோம் உரவோன்; அவனைப் பெற்றாரே, மகப் பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றார் அல்லர்; பெற்ற மகவும் அவர் மகவல்ல.

- சீவக சிந்தாமணி

பழந்தமிழ்க் கவிதைகள் - நேற்றும் இன்றும் நாளையும்

பேற்றிரார் துரை. சீனிச்சாமி

(டிசம்பர் இதழ்த் தொடர்ச்சி . . .)

பழங்கவிதை ஆக்கத்தில் இரண்டு கூறுகள் முக்கியமானவை. ஒன்று: அவற்றின் வாய்மொழிக் கவிதைக் கூறுகள். இரண்டு : அவற்றில் செவ்வியற் கவிதைக் கூறுகள்.

சங்கக் கவிதை வளர்ச்சியானது, வாய்மொழி - எழுத்துமொழி ஆகிய அமைப்புகளின் உள்ளிணைவுகளாக செந்தரப்படுத்தப் பெற்றிருப்பதை நன்கு அறிய முடிகிறது. சங்கப் பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களல்ல. ஆனால், வாய்மொழிப் பண்புகளை உள்ளடக்கிய பல கவிதைகள் உள்ளன. வாய்மொழிப் பாடல்களில் வாய்பாடுகளையும் விரித்துப் பேசும் உருவக அமைப்புக்களையும் மீறிய சொற்சிக்கனம், படிமநுட்பம், குறிப்புத்தொனி, பேச்சுத்தொனி ஆகியவற்றுடன் கூடிய எழுத்து மொழி ஆக்கமாகவும் சங்கப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. வாய்மொழிக் கவிதை என்றவுடன் இதன் மூலவேராகிய ஆதித் தொல் இலக்கியம் பற்றிய அறிவும் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. இவை பற்றிச் சான்றுகளோடு அறிமுகப்படுத்துகின்ற கட்டுரைகளின் தொகுப்புகள் நமக்குத் தேவை. ஆதித்தொல் இலக்கியம், செவ்விலக்கியம், வாய்மொழிக் கவிதை, எழுத்துமொழிக் கவிதை என்பன பற்றிய வரலாற்று அறிவினால் உருவாக்கக் கூறுகள் பற்றித் தெளிவான தகவல்கள் பெறமுடியும். கவிதை ஆக்கத்தில், புதிய யாப்பு மாறுதல்களின் பல கூறுகளைக்கூடப் பழங்கவிதைகளில் அடையாளம் காணமுடிகிறது. “சுடர்த்தொடீஇ கோளாய்” என்ற கலித்தொகைப்

பாடல் ஒன்று ஒரு சிறு இளம்பெண்ணின் மனநிலையை அப்படியே மொழியாக்கி உள்ளது. ஆகவே, சங்கக் கவிதைகளுக்குள்ளாகவே காணப்பெறும் பல்வேறு கவிதை மொழி அமைப்புக்களை நாம் கண்டறிய வேண்டியுள்ளது. சான்றாக ஒரு பாடலைக் காணலாம்:

1. “காதல ருழையராகப் பெரிதுவந்து
சாறுகொளுரிற் புகல்வேன் மன்ற
அத்தம் நண்ணிய அங்குடிச் சீறார்
மக்கள் போகிய அணிலாடு முன்றில்
புலம்பில்போல் புல்லென்
றலப்பென் தோழி அவரகன்ற ஞான்றே”

(குறுந்தொகை - 41)

மேற்கண்ட பாடலைக் கூர்ந்து நோக்கினால் வாய்மொழிக் கூறுகள் முதன்மையான பங்கு வகிக்காத நிலையை அறிந்து கொள்ளலாம். வாய்மொழிப் பாங்கு அவ்வளவாக இல்லாத பாடலையும் காணலாம். அகநானூற்றுத் தொகுப்பினைச் சேர்ந்த பாடலை நோக்கினால், பல வாய்மொழிப் பாடல்கூறுகள், குறிப்பாக அடைகள் நிறைய வந்துள்ளமையைக் காணலாம். ஆனால், கவித்தொகையில் இத்தகைய நிலையைக் காணமுடியாது. அகநானூற்றுப் பாடலிலும்கூட, அடை கொண்ட சொற்களின் ஒட்டுமொத்த நோக்கம் காட்சிகளை உருவாக்கிக் கட்புலன் சார்ந்த படிமங்களாக ஆக்கிக் காட்டுவதுதான். மேலும், அடைச்சொற்களில் கூர்மையான பொருண்மையையும், பொதுமையான கூட்டு உணர்வை மீறிய நுட்பமாக கூர்மையையும் காணலாம்.

ஆகவே, தமிழ் மரபு என்றால் அதன் அடையாளம் என்ன என்பதைச் சங்கக் கவிதைவழி காண வேண்டுமென்றால் சங்கக் கவிதைகளில் காணப்பெறும் வாழ்க்கை மதிப்பை முதலில் உணர வேண்டும். இவ்வணர்வே, பழமையுடன் கொண்டுள்ள நம் மனச் சாய்வை அடையாளப்படுத்தி, நிகழ்கால வரங்கால வாழ்வியலுக் கேற்ப மதிப்பீடு கொள்ள வைக்கும். இந்நிலையில் பெண்ணியம் சார்ந்த பார்வை வேண்டும். இது இல்லாத நிலையில் நம் சார்புகளும் மதிப்பீடுகளும் செவ்வையாக அமையா. மேலும் கவிதை ஆக்கங்களை மரபுசார்ந்து புதுமைப்படுத்திக் கொள்ளப் பழங்கவிதை மொழி அமைப்புகளை நுட்பமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறாகச் சில பின்னணிகளோடு சங்கக் கவிதைகளை அணுகும்போது, அவற்றை நன்கு புரிந்து பயில கீழ்க்கண்ட தேவைகளைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

1. ஆதித்தொல் (Primitive) இலக்கியப் பண்புகளை அறிதல்
2. வாய்மொழிக் கவிதைப் பண்புகளை அறிதல்
3. வாய்மொழி - எழுத்துமொழிக் கவிதைகளின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிதல்
4. செவ்விலக்கிய உருவாக்கம் - அமைப்பை அறிதல்
5. சமூக மதிப்புகள் பற்றிய அறிவு பெறுதல்
6. சங்கக் கவிதைகளின் அடிப்படையிலான கவித்துவ மொழி அமைப்புக் கூறுகளை - கலைநுட்பக் கூறுகளை அறிதல்
7. பெண்ணிய அணுகுமுறையை அறிதல்

இவ்வேழு நிலைகளுக்குரிய தரமான கட்டுரைகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றுத் தமிழில் படிப்பதற்குக் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இவ்வேழில் ஆறாவது தவிர பிற ஆறு நிலைகளுக்கும் ஏற்ற கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தமிழில் கொண்டுவர முடியும். சங்கக் கவிதைகளின் கவித்துவ மொழி அமைப்பு குறித்துக் கட்டுரைகள் வல்லார்களைக் கொண்டு எழுத வைக்க முடியும்.

சங்கக் கவிதைகளை உலகியல் சார்பு இலக்கியங்களாக (Secular) வகைப்படுத்துவர். இவ் வகைப்படுத்தலை மீறிய சமய இலக்கியங்களும் சங்ககாலத்துப் பதினெட்டு நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படையைச் சங்கப் பழம்பாடலாக வரிசைப்படுத்தியிருப்பது பொருந்தாது. புராணிகம் முதன்மைபெற்று உலகியல் சார்ந்த ஆற்றுப்படையை மடைமாற்றம் செய்யும் காலத்தைச் சேர்ந்ததே திருமுருகாற்றுப்படை. சமய உணர்வு வழியாக இத்தகைய பல நூல்கள் தமிழில் எழுதப்பெற்றுள்ளன. சமயத் தத்துவநிலையில் உலகியல் சாராத கருத்தமைப்பு சமூக நடத்தைக்குரியனவாகத் தமிழகத்தில் அறிமுகமானபோது அவ்வறிமுகம் புதிய சமூக மதிப்புகளையே கொணர்ந்தது. புதிய பொருளாதார வளர்ச்சி மாறுதல்கள் இம் மதிப்புகளை ஊன்றின. இன்று வரை இந்தியப் பண்பாட்டு வாழ்வில் நிலைபெற்றதாக இருந்துவரும் ஒரு மதிப்பே இது.

சங்கக் கவிதைகளைச் சமூகவியல் சார்ந்த அறிவோடு பார்க்கும்போது சமூக அமைப்பு மாறுதல்கள், மதிப்பு மாறுதல்கள் போன்ற சில செய்திகள் கிடைக்கும். இவையும், உலகளாவு பொதுநிலை சார்ந்த மதிப்புக்களுக்கு அப்பாற்பட்டு, சங்க காலத்திற்கே உரியதான சமூக வாழ்வியல் சார்ந்த மதிப்புகளை மையமாகக் கொண்ட மரபினை அடையாளம் காட்டக் கூடியன. அரசு என்ற அமைப்பு உருவாகும்போது உலகெங்கிலும் ஏற்படக்கூடிய சில பொதுவான சமூகப் போக்குகளை இங்கும் காணலாம். இவை, காலம் இடம் கடந்த உலகளாவு பொதுமதிப்புச் சார்ந்தவை அல்ல.

இன்று, சங்கக் கவிதைகளை உளவியல் சார்ந்து ஒரு அமைப்புக்குள் வைத்துப் பார்க்கும் அணுகுமுறையும் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாலியல் சக்தி, ஆதிக்க சக்தி (aggressiveness) ஆகிய இரு சக்திகளைக் கொண்ட மனஅமைப்புகளின் வெளிப்பாடாக பிராய்டு அறிமுகப்படுத்திய உளப்பகுப்பியல் மரபு சார்ந்த கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதாவது, உளப் பகுப்பாய்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டு அணுகும் முறை ஒன்றும் இன்று காணப்படுகிறது. அமைப்பு மையத் திறனாய்வு தமிழ்நால் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றபின் இத்தகைய மனஅமைப்பு சார்ந்த அணுகுமுறையும் விரவி வருகிறது. ஆங்கிலப் பேராசிரியர் டாக்டர் செல்லப்பன் அவர்கள் ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் நார்த்ரோப் பிரையின் மூலப்படிவத் திறனாய்வு முறையில் சங்க இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவையும்கூட அகம்புறம் என்ற கட்டமைப்பு சார்ந்தே விளக்கி எழுதப் பெற்றுள்ளன. உளப்பகுப்பாய்வு நெறிகளில் சற்று வேறுபட்ட உயுங்கின் உளப்பகுப்பாய்வு, மூலப்படிவத் திறனாய்வுடன் இயைந்து வருவது. மனித இயல்பு பற்றிய அடிப்படையான சில கருத்தோட்டங்களுடன்தான் இத்தகைய எல்லாவகையான அணுகு முறைகளும் காணப் பெறுகின்றன. ஆயினும், பிராய்டு, உயுங், இலக்கான், மற்றும் குறிப்பிட்ட சில உளவியலாளர்கள் கலை இலக்கியம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கும் கருத்து ஒரு வரன்முறையாக நமக்கு அறிமுகப்படுத்தப் பெறவில்லை. இவை பற்றித் தெளிவாக அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது இன்று மிகத் தேவை. இலக்கியப் பிரதி பற்றிய நம்பகமின்மைக் கருத்து ஒன்றும் இன்று வலுவாக சிறு பத்திரிகையாளர்களிடம் காணப்படுகிறது. இலக்கியப் படைப்பை அப்படியே உன்னதமானதாக இன்று பலர் நம்பத் தயாராக இல்லை.

தெரிடா “புறம் அகம் என்பதனை ஓர் அனைத்துலக முரண் அமைப்பு” என்கிறார். மேலும் இதுகுறித்து இவ்வாறு விளக்குகிறார்: “போர், பாலியல் என்ற இரண்டும் ஒருண்மையின் இரண்டு முகங்கள் என்பது வெளிப்படுகிறது. போரிலும் பாலியலிலும் கட்டுக் கடங்காத உணர்வுகள் வெளிப்படுகின்றன. ஒழுங்கற்ற உணர்வுகள் இறுதியில் ஓர் ஒழுங்குக்கு வருகின்றன. இவ்வாறு பார்க்கையில் காதல், போர் என்ற இருமுகங் கொண்ட உண்மையின் அடிப்படை மனித ஆழ்மனத்தில் ஒருண்மையாகப் பிணைந்திருக்கின்றது என்று அறிகிறோம்”

ஆனால் சங்கப் பாடல்களினூடே பார்க்கும்போது வரையறுக்கப்பட்ட சமூகத்தர நிலை சார்பு தெரிய வருகின்றன. இருப்பினும், அவற்றையும் மீறிய, உணர்ச்சியைப் பலவாறாக வெளிப்படுத்துகின்ற சுதந்திரமான கவித்துவ இயக்கம் இருப்பதையும் அறியமுடிகிறது. எனவே, மதிப்புகள் சார்ந்த பின்னணியில் எழுதப் பெற்றிருந்தாலும், அன்புணர்வு சார்ந்து எழும் பல்வேறு மனநிலைகள் பல்வேறு நுட்பங்களுடன் கூடிய பல்வேறு கவிதைகளாக வெளிப்பட்டுள்ளன. எதிர்ப்புப் போர்க்குணப் பாடல்களும் தோன்றியுள்ளன. இத்தகைய சில போக்குகளை அக்காலக் கவிஞர்களின் வாழ்க்கை வேட்கையைக் காட்டக்கூடியன எனலாம். அகக்கவிதை, கலிப்பா, பரிபாடல் என்ற இரண்டு செய்யுள் வகைகளில்தான் இருக்கக்கூடியது எனத் தொல்காப்பியம் வரையறுக்கிறது. ஆனால், இந்த வரையறைக்குள் எந்த சங்கப் பாடல்களும் அமையவில்லை. தொல்காப்பியம் படித்து யாரும் சங்கக்கவிதை எழுதியதாகச் சொல்லமுடியாது. சங்க காலக் கவிதைகளில் பல எளிமையையும், உணர்ச்சி நிலைகளையும், மென்மையான இயக்கங்களையும், சமூக மதிப்புகளையும் உள்ளடக்கிச் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன. இதனைக் கவித்துவ நுட்பங்களோடு அறியக்கூடிய வகையில் கவிதைக்கலை பற்றிய விளக்கக் கட்டுரைகள் நமக்கு நிறைய வேண்டும். இதுவரை சங்கக் கவிதைக்கான அழகியலை நாம் அக்கவிதைகள் மூலம் கண்டடையவில்லை. இதுவரை கூறிய சில கருத்துக்கள் மூலம் முன்னர் நான் சுட்டிய ஏழு தேவைகளோடு மேலும் சிலவற்றைப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

1. உளவியல் சார்ந்த முக்கியமான கருத்தோட்டங்களை அறிமுகம் செய்தல்
2. உளவியலார்களின் கலை, இலக்கியம் பற்றிக் கருத்துக்களை அறிமுகம் செய்தல்

3. இலக்கியப் பிரதி பற்றிய புதிய கருத்தோட்டங்களைத் தெளிவாக அறிமுகம் செய்தல்
4. மொழி பற்றிய கோட்பாடுகளை அறிமுகம் செய்தல்
5. கவிதைக் கலைநுட்பங்கள் பற்றிய தேர்ந்தெடுத்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வழங்கல்

இத்தேவைகள், கலைநுட்பங்கள் பற்றியும், மனிதஇயல்பு சார்ந்த நவீன கருத்தோட்டங்களையும் அறிமுகப்படுத்தக்கூடியன. இவற்றை அறியும் பின்னணியானது, பிற பழைய இலக்கியங்களையும் அவற்றின் நிலைபாடுகளையும் அடையாளம் காண உதவும். குறிப்பாக, உளவியல் சார்ந்த அணுகுமுறைகள், நமது பழங்காலச் சமய இலக்கியங்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும். இத்தகைய அணுகுமுறைகளே சமய இலக்கியங்களை நிகழ்காலத்திற்கும் எதிர்காலத்திற்கும் உரிய உலகியல் சார்ந்த வாழ்க்கை மீதான ஆர்வங்களுக்கும் வேட்கைக்கும் உரிய பண்பாட்டு மதிப்புகளுடன் இணைக்கும். இதுபற்றித் தனியாக ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். இந்த ஆய்வு தனியான கட்டுரைக்குரியது.

முடிக்கு முன் இறுதியாகச் சில சொற்கள்: இக்கட்டுரையில் 12 தேவைகளை நான் பரிந்துரைத்துள்ளேன். இதன் காரணம் என்னவென்றால் நமது சூழலில் இலக்கியத்தைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு சக்திகள் பற்றிய அறிவினை வளர்த்துக்கொள்ள உதவக்கூடிய போதுமான நூல்கள் தமிழில் இல்லையாதலால், கல்லூரி, பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்க்கு மட்டுமன்றி, இலக்கியத்தை ஆர்வத்துடன் அணுகும் வாசகர்க்கும் இத்தகைய நூல்கள் தேவை. இத்தகைய நூல்களைக் கொண்டுவரும் முயற்சியில் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்கள் இறங்க வேண்டும். பெங்களூர் காவ்யா போன்ற சில தனியார்கள் சில நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறார்கள். ஆயினும் வரன்முறையாக அறிவுமுறையை வளர்த்துக் கொள்ளாமல் இனி நாம் எதிர்கால உணர்வுடன் விவாதிக்க முடியாது. வரன் முறையான அறிவு பெறும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் பல நூல்கள் ஆங்கிலேயர்க்காக வெளியிடப்பெற்று வருகின்றன. இதுபோலத் தமிழிலும் வெளியீடுகள் வராத நிலையில் எதனையும் இனம் காண முடியாது. பல்கலைக் கழகங்களிலுள்ள பதிப்புத் துறைகள் வழியாக இத்தகைய தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற நூல்கள் மூலநூல்களாகவோ மொழி பெயர்ப்பாகவோ வெளிவர வேண்டும். தமிழர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பணம் செலவழிக்கக்கூடிய தமிழக அரசின் செயல்பாடு வேண்டும். நம்மை

முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடியன இத்தகைய நூல்களும், இவற்றால் நமக்குக் கிடைக்கும் அறிவு மூலங்களுமேயாம். இம் மூலசக்தியின்றி முன்னோக்குப் பார்வை இல்லை. பல்கலைக் கழகச் சூழல்களில் இன்றைக்குப் பெரிய மாற்றங்கள் இல்லையென்றாலும், சிலர் முயற்சி மேற்கொண்டால் நல்ல பலனைத் தராமல் போகாது என்று நம்பலாம்.

* * * *

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நிறுவனர் பாண்டித்துரைத் தேவர் பாடிய காவடிச் சிந்து

சிவஞானபுரத்தின் வளம்

நானிலம்ப ராவுபெரு மானிளஞ்சேய் மேவுசிவ
ஞானபுரத் தின்வளங்கள் யாவுமே - சொல்லத்

தானடங்கு மோவனந்தன் நாவுமே.

வானளாவு சோலையெங்கும் கானமேவு கோகிலங்கள்

வண்டினிசை யோடிசைந்து பாடுமே - அது

கண்டு மஞ்ஞை தோகைவிரித் தாடுமே

கந்தமேவுங் கோதைமாதர் வந்துதோயும் பொய்கைசேரும்

கஞ்சமலர் நாவிபரி மளிக்குமே - அதில்

துஞ்சுமன்னம் பேடையோடுங் களிக்குமே.

நந்துகள்த வழந்துவாரி நத்தினிற்சொ ரிந்தமுத்தை

நாரைக்க ளுவென்றடை காக்குமே - செழுந்

தேரைகள் குதித்தகலப் போக்குமே.

பள்ளநீர்பாய் மேதிகன்றை யுள்ளியேகும் போதுசோரும்

பாலின்வெள்ளம் பண்ணைதோறுந் தேங்குமே - செழுஞ்

சாலிகன்னல் போலவளர்ந் தோங்குமே.

உள்ளியேநல் கார்தனத்தைக் கொள்ளைகொண் டவார்கள் போல்

ஓடவேதேன் கூடுகிறிச் சிந்தியே - தேனை

நாடுவார்தங் கட்குநல்கும் மந்தியே.

வாவுமஞ்ஞை யூர்தியார்பொற் கோவில்முன்சேர் கோபுரங்கள்

வானவர்கள் வந்துநாளும் பேணியே - செல்லத்

தானயன்ச மைத்தளித்த ஏணியே.

மேவுமந்தி தாவிவிண்ணோர் காலில்மன்னும் பூவினைச் செவ்

வேளுபயத் தாளில் விழத் தூற்றுமே - கடுங்

கோளுஞ்சென் மத்தொடரை மாற்றுமே.

அபிராமி அந்தாதி ABIRAMI ANTHATHI

மொழிபெயர்ப்பு பேரறிஞர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி

காப்புச் செய்யுள் The Invocation Verse

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக மாலையும் சார்த்தும் தில்லை
ஊர்த்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே உலகேழும் பெற்ற
சீரபிராமி அந்தாதி எப்போதுமென் சிந்தை யுள்ளே
காரமர் மேனிக் கண்பதியே நிற்கக் கட்டுரையே!

Oh dark-hued Ganapathy, the son of Umadevi
Who stays in the left half of Thillai's Lord
That adorns his chest and head
With the garlands and wreaths of Konrai and Chanpakam blooms!
Pray shower your grace on me
By causing to abide for ever in my heart
This sacred Anthathi which sings the glory
O great Abirami that begot the sevenfold world!

நூல் The Sacred Book

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கம் மாதுளம் போது மலர்க் கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக் குங்குமமத் தோயம் என்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே!

The ruddy-rayed rising sun, the red thiak at the head - top,
 Precious gem valued high by experts,
 The flower of mathulai, the lightning-flash - like one
 Who is adored by Lakshmi, the tank of Kum kum
 O mild fragrance are the things
 Likened by all to the sacred hue of Abirami
 ,My guardian deity par excellence!

(1)

துணையும் தொழுந்தெய்வமும் பெற்ற தாயும் சுருதிகளின்
 பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
 கணையும் கருப்புச் சிலையுமென் பாசாங்குசுமும் கையில்
 அணையும் திரிபுர சுந்தரி யாவது அறிந்தனமே.

Thirupurasundari is the guide and the deity for all to pray;
 She is the universal mother supreme;
 She is the branches, tender leaves and the strong roots of the vedas;
 She is the god of love who shoots the darts of flowers
 Bending the sugarcane-bow; She is the lord
 Who holdeth the cord and goad; I have realised this truth well! (2)

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
 செறிந்தேன் உனது திருவடக்கே திருவே வெருவிப்
 பிறிந்தேனநின் அன்பர் பெருமை எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
 மறிந்தே விழும் நரகுக் குறவாய மாந்தரையே!

I have realised you as the ultimate end of the sacred vedas
 That are beyond human comprehension
 And so sought asylum in thy sacred feet;
 Dreading those who merit only to sink in the hell,
 For their sin of not contemplating
 The greatness of thy holy servants,
 I parted company with them!

(3)

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
 குனிதரும் சேவடிக் கோமளமே, கொன்றை வாரசடைமேல்
 பனிதரும் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த
 புனிதரும் நீயுமென் ழந்தியெந்நாளும் பொருந்துகவே!

Oh embodied beauty at whose roseate feet
 The mortals, celestials, and the deathless sages
 Bow their heads! May Thyself and thy spouse
 In whose long matted hair abide
 The cool-rayed moon, the serpent and the Ganges
 Stay for ever in my heart!

(4)

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை செய்யும் புணர்முலையால்
 வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மணி வாரசடையோன்
 அருந்திய நஞ்சமு தாக்கிய அம்பிகை அம்புயமேல்
 திருந்திய சுந்தரி அந்தரி பாதமென் சென்னியதே!

The shapely and swelled pair of Abirami's breasts
 Cause pain to Her slender waist
 Resembling the vanchi vine; She is Manonmani
 Who once transformed into nectar
 The venom which the lord of long matted hair swallowed;
 She is the beautiful Lakshmi, abiding in the lotus blossom;
 She is Anthari whose sacred feet adorn my head!

(5)

சென்னிய துன்பொன் திருவடித் தாமரை சிந்தையள்ளே
 மன்னிய துன்திரு மந்திரம் சிந்தூ வண்ணப் பெண்ணே
 முன்னிய நின்னடி யாருடன் கூடி முறை முறையே
 பன்னியது என்றுமுன் றன்பரமாகம் பத்ததியே!

Oh mother of ruddy complexion!
 Your comely feet adorn my head;
 Your sacred mantra ever abides in my heart;
 It is but the greatness of your Agamas
 Par excellence which I will speak for ever
 In the company of your holy servitors!

(6)

ததியறு மத்தில் சமுலுமென் ஆவி தளர்விலதோர்
 கதியறு வண்ணம் கருதுகண்டாய் கமலாலயனும்
 மதியறு வேணி மகிழ்நனும் மாலும் வணங்கி யென்றும்
 துதியறு சேவடியாய் சிந்தூராணை சுந்தரியே!

Oh Abirami of great beauty, your forehead adorned
 With a ruddy thilak! Lord Brahma,
 The lotus-dweller, Lord Vishnu and Thy spouse
 Whose matted hair is adorned with the crescent
 Worship Thy lotus feet bending their heads down!
 My soul is whirling (in the sea of Birth and death)
 Like the rod that churns the curd!
 Pray cause it to be robust
 And guide it to the path of salvation!

(7)

சுந்தரி எந்தை துணைவி என்பாசத் தொடரையெல்லாம்
 வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
 அந்தரி, நீலி, அழியாத கன்னிகை, ஆரணத்தோன்
 சுந்தரி, கைத்தலத்தாள் மலர்த்தாள் என் கருத்தனவே!

Abirami of supernal beauty is my Father's spouse
 She will make me free of all my earthly bonds;
 She is the comely one that enacts Her cosmic dance
 On the head of Makishasura!
 She is Anthari, Neeli, and the eternal Virgin!
 Her sacred hands once severed
 The head of Lord Brahma!
 Her lotus-feet ever abide in my heart!

(8)

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன வண்ணக் கனக வெற்பிற்
 பெருத்தன பாலமும் பிள்ளைக்கு நல்கின பேரருள்கூர்
 திருத்தன பாரமும் ஆரமும் செங்கைச் சிலையும் அன்பும்
 முருத்தன முரலும் நீயும் அம்மே வந்தென் முன்னிற்கவே!

Oh Mother of boundless mercy!
 Your sacred breasts resemble
 The effulgent golden Meru;
 They were the breasts, which once fed with milk,
 The weeping child Thirugnanasambanda;
 They ever remain in the eyes and mind of my Father;
 May you, in company with your spouse,
 Appear before me, with your merciful breasts

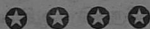
Adorned with garlands, your sacred hands
 Holding the bow and arrow,
 And your smiling teeth, verily the bottom of the peacock feathers! (9)

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்ப துன்னை
 என்றும் வணங்குவ துன்மலர்த் தாளஎழு தாமறையின்
 ஒன்றும் அரும்பொருளே, அருளே, உமையே இமயத்து
 அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்தி ஆனந்தமே!

Oh the profound meaning rare, of the unwritten vedas!
 Embodied mercy! Umadevi!
 The one who in days of yore
 Was born as the daughter of Himaivam!
 The giver of the deathless bliss of Mukthi!
 I contemplate nothing but they flowerdy feet
 While standing, walking and lying! (10)

ஆனந்த மாயென் னறிவாய் நிறைந்த வழதமுமாய்
 வானந்த மான வடிவடை யாண்மறை நான்கினுக்கும்
 தானந்த மான சரணார விந்தம் தவளநிறக்
 காணந்த மாடரங் காமெம்பி ரான்முடிக்க கண்ணியதே!

Abirami is embodiment of bliss; she is intellect;
 She is the eternal nectar;
 She is the embodiment of the penta Elements great!
 Her lotus feet are the ultimate end of the Vedas!
 Those feet adorn as wreaths
 The matted hair of the Lord
 For whom the crematorium,
 Full of white ash is the theatre
 To enact His cosmic dance!

காலந்தோறும் வளர்ந்த ஆசிரிய விருத்தம்

பேரறிஞர் பழ. முத்துவீரப்பன்

கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டளவில் 6 சீர்களுடைய கழிநெடிலடியால் பாடப்பட்ட ஆசிரிய விருத்தம் இன்று வரை பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளைப் பெற்றுள்ளது. பக்தி இலக்கிய காலத்தில் விரிவு பெறத் தொடங்கி, காப்பிய காலத்தில் கதை சொல்லி வளர்ந்து, சிற்றிலக்கிய காலத்தில் பெருவளர்ச்சி பெற்றது இப்பாவினம் எனச் சுருங்கச் சொல்லாம். பாவினங்களில் தொடர் வளர்ச்சியைப் பெற்ற சிறப்பினது இது. வரலாற்றை விரித்துரைக்க மிகுதியும் பொருத்தமானது. அவ்வக்கால இலக்கண நூல்கள் தத்தம் கால வளர்ச்சிக்கேற்ப இதற்கு விதி கூறியுள்ளன.

ஆசிரிய விருத்தம் குறித்த இலக்கணம்

தொல்காப்பியர் காலத்தை ஒட்டியவராகக் கருதப் பெறும் காக்கை பாடினியர் 'அறுசீரடி முதலாக வரும் நெடிலடிகள் நான்கு தம்முள் அளவொத்து வருவது ஆசிரிய விருத்தம்' என்கிறார். அறுசீர், எழுசீர், அடிகள் நான்கு வருவது என்கின்றனர் சிறுகாக்கை பாடினியாரும் அவநயனாரும். அறு முதலாக எண்சீர் வரை வரும் நான்கடிகள் என்கிறார் மயேச்சுரர். கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த யாப்பருங்கலவிருத்தி ஆசிரியர் 'கழிநெடிலடி நான்கு அளவொத்து வருவது' என்று மட்டும் குறிப்பிடுகிறார். மேல் எல்லையை அவர் குறிப்பிடவில்லை. எனினும் உரையில் 6,7,8 சீர்களால் பாடப்பெறும் விருத்தங்கள் சிறப்புடைக் கழிநெடில் 9,10 சீர்களால் படப்பெறுபவை இடையாகு கழிநெடில் பதினொரு சீர்க்கு மேற்பட்ட சீர்களால் பாடப்பெறுபவை கடையாகு

கழிநெடில் எனக் குறிப்பிடப்படுவதால், இக்கால அளவில் 11 சீர்களுக்கும் மேற்பட்டு ஆசிரிய விருத்தம் பாடப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது. அவர் 13 சீர் வரை பயின்று வரும் ஆசிரிய விருத்தத்திற்கு உதாரணம் தந்துள்ளார். பதினாறு சீர் வரை வரும் கழிநெடிலடிப் பாடல்களையும் சுட்டியுள்ளார். எனவே இக்காலத்தில் 16 சீர்களுக்கு மேல் விருத்தம் பாடப் பெறவில்லை என்று தெரிகிறது. ஆசிரியப்பாவினை அடிமறிமண்டிலம், நிலை மண்டிலம் எனப் பிரிப்பது போல, ஆசிரிய விருத்தத்தையும் ஆசிரிய மண்டில விருத்தம், ஆசிரிய நிலை விருத்தம் எனப் பாகுபடுத்தி விளக்குவர் இவர்.

யாப்பருங்கலக்காரிகை, கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த வீரசோழியம், 17ஆம் நூ. இலக்கணவிளக்கம், முத்துவீரியம் ஆகியன கழிநெடிலடி நான்கு அளவொத்து வருவது என்றே குறிப்பிடுகின்றன. அறுசீர் முதலாகப் பலசீர் வருதல் என்று சிதம்பரப்பாட்டியல் செப்புகிறது. காரிகையும் இலக்கண விளக்கமும் பதின்கீர்வரை பயின்றுவரும் ஆசிரிய விருத்தங்களை உதாரணம் காட்டியுள்ளன. குமரகுருபரரின் சிதம்பர செய்யுட்கோவையில் பதின்கீர் வரை வரும் பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் இவர் பாடிய மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் 16 சீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இலக்கணச் சூடாமணி 6 சீர் முதல் 16 சீர் வரை வரும் என்றும் இது முடுகியும், சந்தமாகவும் கூட வரும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது. தவத்திரு தண்டபாணி சுவாமிகளின் அறுவகை இலக்கணம் 6,7,8 சீர் விருத்தங்கள் குறித்தும் 6,7 சீர்கள் இரட்டித்து வரும் விருத்தங்கள் குறித்தும் குறிப்பிடுகிறது. 12,14 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்களை இரட்டை அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம், இரட்டை எழுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் என்று சுட்டும் மரபு பிற்காலத்தது. புலவர் குழந்தை தாம் பாடிய யாப்பதிகாரத்தில் 14 சீர்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் வரை எடுத்துக்காட்டி மேல் எல்லை இதுவே என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அண்மைக்கால யாப்பொளி ஆசிரியர் கழிநெடிலடி நான்குசீர் ஒத்துவருவது என்றே குறிப்பிடுகிறார். காலந்தோறும் விருத்த அடிகளில் சீர்கள் மிகுத்துப்பாடும் நிலை வளர்ந்து வந்ததால், சீர்களை வரையறுத்துச் சொல்ல வேண்டாம் என்று பிற்காலத்தார் தவிர்த்திருக்க வேண்டும்.

ஆசிரிய விருத்தத்தின் தொடக்கம்

ஆசிரிய விருத்தத்திற்கு வித்திட்டவர் இளங்கோவே. சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியில் கோவலன் மாதவி பாடும் ஆற்று வரி, சார்த்து வரி, மயங்குதிணை நிலைவரிப் பாடல், வேட்டுவ வரியுள் கூத்துள்படுதல், வெட்சி, வெட்சிப்புறநடை, வாழ்த்துக் காதையில் கந்துகவரி ஆகிய தலைப்புகளில் இடம்பெறும் இசைப்பாடல்களில் 6 சீர் ஆசிரிய விருத்த யாப்பு அமைந்திருப்பதை அறிஞர் நவீ. செயராமன் விளக்கியுள்ளார். சிலம்பில் வரும் ஆசிரிய விருத்தங்கள் கீழ்வரும் வாய்பாடுகள் உடையவை.

1. மா காய் காய் காய் மா மா
2. மா மா காய் மா மா காய் (இதுவே பெருவரவு)
3. காய் மா காய் காய் மா மா
4. விளம் காய் மா காய் மா மா
5. விளம் மா மா காய் மா மா

இரண்டாம் வகைக்கு மட்டும் ஓர் உதாரணம் காணலாம்.

மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப
 மணிப்பூ ஆடை அதுபோர்த்துக்
 கருங்கயற்கண் விழித்தொல்கி
 நடந்தாய் வாழி காவேரி
 கருங்கயற்கண் விழித்தொல்கி
 நடந்த வெல்லாம் நின்கணவன்
 திருந்து செங்கோல் வளையாமை
 அறிந்தேன் வாழி காவேரி.

(கானல்வரி பா.எண். 25)

அறுசீர் விருத்தம் என்ற பாவினம் சிலம்பு காலத்தில் சுட்டப் பெறாமையால் 'அறுசீரடி'யினால் வந்த வரிப்பாடல்கள் ஆசிரிய விருத்தத்திற்கு மூலமாக இருந்தவை என்று அனுமானிக்கலாம் என்பர் அறிஞர் சோ.ந. கந்தசாமி. இவரே கலித்தொகைப் பாடல்களில் காணப்பெறும் முடுகியல் அறுசீரடி, அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் எழுவதற்கு மூலமாகக் கருதுவதற்கு உரியது என்று பின்னர் குறிப்பிடுவார்.

பக்தி இலக்கியங்களில் ஆசிரிய விருத்தம் (கி.பி. 5
முதல் 9 வரை)

ஆசிரிய விருத்தம் பக்தி இலக்கியங்களில்தான் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இதை 'சங்கக் கலிப்பாக்களில் பாவின வித்தமைந்து, சிலம்புக் கதைகளில் இன வளர்ச்சியுற்று, தேவார திவ்விய பிரபந்தங்களில் வேருன்றிப் பரந்தமையை உணர முடிகிறது' எனக் குறிப்பர் டாக்டர் ச.வேசு.

தேவாரத்திலும் திவ்வியப் பிரபந்தத்திலும் ஆசிரிய விருத்த யாப்பின் ஆளுமை மிகுதியாக இருப்பதை மேலோட்டமாகப் பார்த்தாலே உணரமுடியும், இவற்றில் 6,7,8 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் முறையே அறுசீர் நான்கடி தரவு கொச்சகம், எழுசீர் நான்கடி தரவு கொச்சகம், எண்சீர் நான்கடி தரவு கொச்சகம் என்று சுட்டப்பட்டுள்ளன. அறுசீர் விருத்தம் நேரிய இசை அமைந்த பாடல் என்பதால் 'திருநேரிசை' என்று சைவர்களால் வழங்கப் படுகிறது. வைணவர்களால் 'குறுந்தாண்டகம்' என்று குறிக்கப் பெறுகிறது. எண்சீர்விருத்தம் பெரிய திருத்தாண்டகம் என்று அப்பராலும் திருநெடுந்தாண்டகம் என்று திருமங்கை ஆழ்வாராலும் பயிலப் பெறுகிறது. அப்பர் தாண்டகம் பாடுவதில் சிறந்தவர். எனவே தாண்டகவேந்தர், தாண்டகச் சதுரர் என்றெல்லாம் பாராட்டப் பெற்றார். அவர்தம் 6ஆம் திருமுறையில் 99 பதிகங்கள் இவ்வகை யாப்புடையன. நான்காம் திருமுறையில் பதிகம் 22 முதல் 79 முடிய உள்ளவை அறுசீர் நான்கடித் தரவு கொச்சகங்கள் ஆகும். சுந்தரரின் 7ஆம் திருமுறையிலும் 6,7,8 சீர் விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. திருமங்கையாழ்வார் இவ்வகை யாப்பில் ஏறத்தாழ 230 பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இவற்றை எண்சீரால் வந்த கொச்சக ஒருபோகு என்பர் யாழ்நூலார்.

சம்பந்தர் பாடல்களில் அறுசீரில் 22 வாய்பாடுகளும் எழுசீரில் 6 வாய்பாடுகளும் எண்சீரில் 6 வாய்பாடுகளும் 9 சீரில் 1 வாய்பாடும் இருக்கக் காணலாம். இவருடைய திருத்தாளச்சதி என்ற பண் அமைந்த 'பந்தத்தால் வந்தப்பால்' என்ற பாடல் 5 மா 1 கூவிளம் 4 மா 1 கூவிளம் 1 காய் வந்த 12 சீர் ஆசிரிய விருத்தம் என்பர் லீலாவதி. ஆனால் அது பொருத்தமுடையதாகப் படவில்லை.

திருவாசகத்தில்

மாணிக்கவாசகர் அறுசீர் விருத்தயாப்பில் 10
வாய்பாடுகளையும், எழுசீர், எண்சீர் விருத்த யாப்பில் மும்மூன்று

வாய்பாடுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'இவர் பாடியுள்ள திருப்படையாட்சி என்னும் பதிகத்தின் வழி, யாப்பியல் வரலாற்றில் ஒரு புதுமையினை அறிமுகம் செய்துள்ளார். பன்னிரு சீர் அடியினைப் பயன்படுத்திப் பாடிய முதல்வர் இவரே எனலாம்' என்பர் டாக்டர் சோந். கந்தசாமி. இப்பதிகத்தில் 8 பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அரையடியிலும் 5 ஈரசைச்சீர்களும் ஒரு தேமாங்காய் சீரும் இடம் பெற்றுள்ளன. இறுதிச்சீர் மட்டும் விளங்காய்ச் சீராக உள்ளது.

(எ.டு) கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கூண்டு
களிப்பன வாகாதே

எட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர்

எட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட பக்தி இலக்கியங்களில் 10,12,14,16 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பட்டினத்தாரின் கோயில் நாண்மணி மாலையில் 7,8,12,16 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளன. (12 சீர்-பாடல் எண் 23; 16 சீர் பா. எண் 11,15).

கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகத்திலும் திருநாவுக்கரசு தேவர் திருவேகாதச மாலையிலும் 10,12,14 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. (12 சீர். பா.எண். 6,7,30,35,43 ஏகாதசமாலை பா.எண்.8) 14 சீர். பா.எண்.11)

எனவே கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டளவில் 6 சீர் முதல் 16 சீர் வரை ஆசிரிய விருத்தங்கள் பாடப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது. யாப்பருங்கலம் பதின்கீர் வரை வருவதற்கு இலக்கணம் கூறுகிறது. எனவே பதின்கீர் ஆசிரியவிருத்தம் இக்கால எல்லையில் இலக்கணம் ஏற்றுக் கொண்ட வழக்கு என்பது தெளிவாகிறது.

சிந்தாமணி :

இதன் காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு. காப்பியங்களில் விருத்தயாப்பை முதன் முதலில் கையாண்டவர் திருத்தக்கதேவர். விருத்தம் என்பது விருத்தாந்தம் உரைப்பது என்பர். இதில் 9 சீர் வரையிலான ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளன. அறுசீர் விருத்தம் 1525 பாடல்கள், எழுசீர் விருத்தம் 40 பாடல்கள், எண்சீர் விருத்தம் 16 பாடல்கள் எனக் கணக்கிட்டுள்ளது.

சீவகன் அருக தேவனைப் பாடும் மூன்று பாடல்களையும் தேவபாணிக் கொச்சக ஒருபோகு எனக் குறிப்பர் நச்சினார்க்கினியர். இவரே செய்யுளியல் உரையில் இப்பாடல்களை அறுசீர் நான்குடித் தரவு கொச்சகம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றில் மா மா காய் காய் என்ற வாய்பாடு இருப்பதால் ஒருவகைக் கொச்சக ஒரு போகினின்றும் அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் வடிவு கொண்டன என்று கருதலாம். வளையாபதி, யசோதர காவியம் முதலிய காவியங்களிலும் அறுசீர் விருத்தயாப்பு உள்ளது.

துளாமணி

இதன் காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூலில் அறுசீர் முதல் எண்சீர் வரையிலான விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. அறுசீரில் 735 பாடல்களும், எழுசீரில் 40 பாடல்களும், எண்சீரில் 14 பாடல்களும் உள்ளன.

கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம் ஆகியவற்றிலும் ஆறு முதல் எட்டு வரை சீர்கள் அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

வேதாந்த தேசிகரின் தேசிகப் பிரபந்தம்:

இதன்காலம் கி.பி. 13-14 ஆம் நூற்றாண்டு. இந்நூலில் 6,7,8,12,13,14,16,28 சீர் ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளன. மெய்விரத மாண்மியத்தில் 'சித்த சித்தென விரித்து' என்று தொடங்கும் பாடல் 28 சீர் ஆசிரிய விருத்தம் ஆகும். இதன் வாய்பாடு / தேமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளங்காய் தேமா கூவிளங்காய் கருவிளம்.

புளிமா கருவிளங்காய் புளிமா கருவிளங்காய் புளிமா கருவிளங்காய் கருவிளம் கருவிளம் கருவிளம்

இவ்வகைச் சீர் வகுப்பினால் ஓரடிக்கு 100 எழுத்துக்கள் வருதல் நோக்கத்தக்கது. யாப்பியல் வரலாற்றில் இஃதொரு புதுமை.

அருணகிரிநாதர் :

இவர் காலம் கி.பி. 14-15 ஆம் நூற்றாண்டு. இவரது வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல்விருத்தம் என்பன 12 சீர் ஆசிரிய விருத்தத்தால் இயன்றன.

இவரது வண்ண விருத்தத்தில் வேல் வகுப்பில் ஓரடிக்கு 32 சீரும், புய வகுப்பில் ஓரடிக்கு 112 சீரும், பூதவேதாள வகுப்பில்

ஓரடிக்கு 160 சீரும் சிந்து வகுப்பில் ஓரடிக்கு 196 சீர்களும் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'அடல் புனைந்த வேலும் மயிலும்' என்ற பாடல் சந்திக்குழிப்புப் பெற்றுவருவது. இவை வண்ணப் பாடல்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சைவ எல்லப்ப நாவலர் 6 சீர் முதல் 28 சீர் வண்ணவிருத்தம் வரை பாடியுள்ளார்.

குமரகுருபரரும் பிறரும் :

இவர் காலம் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையில் பதின்கீர் ஆசிரிய விருத்தம் வரை பாடியுள்ளார். பிரபந்தங்களில் 32 சீர் ஆசிரிய விருத்தம் பாடியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மொத்தம் 298 ஆசிரிய விருத்தம் பாடியுள்ளார்.

இவற்றின் வாய்பாடுகளைப் பிரித்துக்காட்டி மதுரைக் கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் எண்கீர் விருத்தத்தில் 4, 8 சீர்கள் மா ஏனைய அறுசீர்கள் கனி என வரும் ஆசிரிய விருத்தம் இவர் படைத்த புதுமை. பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களிலும், கலம்பக நூல்களில் 32 சீர் விருத்தம் இடம் பெற்றுள்ளது.

கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டினரான சிவப்பிரகாசர், சிதம்பர சுவாமிகள், உற்றுப்புலவர் ஆகியோர் நூல்களில் அறுசீர் முதல் பதினான்கு சீர் வரையிலான விருத்தங்கள் காணப்படுகின்றன. பிரபந்தக் கவிஞர்கள் 6, 7 சீர் விருத்தங்களைக் குறுங்குழி நெடில் என்றும் 12, 14 சீர் விருத்தங்களைப் பெருங்குழி நெடில் என்றும் குறித்துள்ளனர். சிவப்பிரகாசரின் சிவஞான பாலைய சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழில் உள்ள 'அறிவுயிர் கரணம்' எனத் தொடங்கும் பாடல் 32 சீர் சந்த விருத்தம் என்பது சுட்டத்தக்கது. சந்தம் பெற்ற விருத்தங்களை வண்ணத்தாழிசை என வழங்குதல் பிற்கால யாப்பியல் மரபு என்பர் அறிஞர்.

தாயுமானவரும் பிறரும் :

இவர்காலம் கி.பி. 18 ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் 6 சீர் முதல் 14 சீர் ஆசிரிய விருத்தம் வரை பாடியுள்ளார். பெரும்பாலோர் 12 சீர் ஆசிரிய விருத்தமாகக் கொள்வதை 14 சீர் ஆசிரிய விருத்தமாகக் கொண்டு இவ்வகை ஆசிரிய விருத்தத்திலேயே தாயுமானவரின் தனிப்பெரும் யாப்புத்திறன் ஒங்கி நிற்கிறது. இவ்வகையில் 129 பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அரையடியின்

இறுதியிலும் நிரையசை ஒன்று மட்டுமே நின்று சீராக வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவணியில் 6 முதல் 10 வரையிலான சீர்கள் விருத்தத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வள்ளலார் :

இவர்காலம் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டு. அறுசீர் முதல் 192 சீர்வரை அமைந்த ஆசிரிய விருத்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.

'உலகியலின் உறுமயலின்' என்ற பாடல் 56 சீர் கொண்ட ஆசிரிய விருத்தம். இதில் ஓர் அரைக்கால் அடியில் 4 கருவிளங்காய் 1 கருவிளம் 2 புளிமா என்ற வாய்பாடு அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் கருவிளங்காய் என்பதற்குப் பதில் பிற காய்களும், விளத்திற்குப் பதில் காய்ச்சீரும் புளிமா என்பதற்குப் பதில் தேமாவும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

'பரமசிவம் சின்மயம் பூரணம்' எனத் தொடங்கும் பாடல் 192 சீர் ஆசிரிய விருத்தம் ஆகும்.

இதே காலத்தவரான மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை 6 சீர் முதல் 32 சீர் வரையிலான ஆசிரிய விருத்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் :

இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாரதி, பாரதிதாசன், கவிமணி, நாமக்கல் கவிஞர், சுத்தானந்த பாரதி, கண்ணதாசன் ஆகியோர் பாடல்களில் 6 சீர் முதல் 14 சீர் வரையிலான ஆசிரிய விருத்தங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியான பாடல்கள் அறுசீர் விருத்த யாப்பின. இவ்வகையில் பாரதி 222 பாடல்களையும், கவிமணி 235 பாடல்களையும் பாடியுள்ளனர். பாரதிதாசனின் அழகின் சிரிப்பு, குடும்ப விளக்கு, எதிர்பாராத முத்தம், தமிழியக்கம் முதலிய நூல்களில் மிகப்பல பாடல்கள் இவ்வகையின. எண்சீர் விருத்தம் அடுத்த இடத்தைப் பெறுகிறது. புதுக்கவிதைகளிலும் அறுசீர் விருத்தயாப்பின் அருமையைக் காணமுடிகிறது.

மிஸ் இந்தியா

பல்லாண்டு காலமாகப் பட்டுப் புடவைகளும்
மகளிரின் நவ நாகரிக ஆடைகளும்
விற்பனை செய்யும் சிறந்த அங்காடி!

சிறப்புடைய பெண்மணிகளுக்கு
சீர்மிகுந்த ஆடைகள் விற்பனை நிலையம்

மிஸ் இந்தியா

14, வடக்குச் சித்திரைத் தெரு,
மதுரை - 625 001.
தொலைபேசி : 622742

சிறக்கட்டும்

செந்தமிழ்

தரமான பருப்பு மற்றும் மளிகைப் பொருட்கள்
மொத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் வாங்குவதற்குத்
தலைசிறந்த பலசரக்கு மளிகை

சிவா ஸ்டோர்ஸ்,

உயர்தர பருப்பு மற்றும் பலசரக்கு மளிகை,
229, கீழமாசி வீதி, மதுரை - 1.
தொலைபேசி : 622383

மீனாட்சி மிஷன் மருத்துவமனை மிகக் குறைந்த செலவில் அறிமுகப்படுத்தும்

மீனாட்சி ஹெல்த் கோர் திட்டம்

மிகக் குறைந்த செலவில் அனைத்து உடல் பரிசோதனைகள் செய்து கொள்ள சரியான வாய்ப்பு

திட்டத்தின் சிறப்பு பரிசோதனைகள்

1. தலை முதல் கால் வரை பரிசோதனை
2. விரிவான முறையில் கண் பரிசோதனை
3. பல் பரிசோதனை
4. இரத்தப்பரிசோதனை
5. சிறுநீர் பரிசோதனை
6. எல்கென்
7. நெஞ்சு எக்ஸ்ரே
8. ஈ.சி.ஐ

*இரத்தவகை *சீரம் கிரீயேட்டினைன் *சர்க்கரை அளவு *கொலஸ்ட்ரால் அளவு

கூடுதல் பலன்கள்

- இலவசமாக இரத்த அழுத்தம் பார்த்தல்
- இலவசமாக இரத்தத்தில் உள்ள சர்க்கரை அளவு
- இலவசமாக இரண்டுமுறை தலைசிறந்த நிபுணர்களால் ஆலோசனை [ஒரு வருடத்திற்கு]

இத்தனையும் ரூ.400/- செலவிலேயே

பெண்களுக்கு:-

பெண் மருத்துவரின் சிறப்பு ஆலோசனை மற்றும் புற்றுநோய் சம்பந்தமான ஆலோசனைகள் வேண்டுமெனில் கூடுதல் ரூ.50/- செலுத்தவேண்டும்.

தொடர்புக்கு:-

மீனாட்சி மிஷன் மருத்துவமனை
மற்றும் ஆராய்ச்சி மையம்,

Only Private Hospital in South Tamil Nadu Approved by State Govt.
for Govt. Employees (G.O.Ms.No. 490/19/6/95)

லேக்ளரியா, மேலூர்ரோடு, மதுரை - 625 107,
Ph: 42481 (5lines) 535977 (3lines)

உயர்ந்த மருத்துவம் குறைந்த செலவில்